

Sturza o ia, o citește, se încruntă, ezită. STURZA (făcînd un vădit efort): Lui Liszt, nimic nu i se poate refuza. Nici chiar iertarea unor zevzeci, unor apucați, care umblă cu mesagii subversive.

Domnitorul semnează petiția, cu o mutră acră, disprețuitoare, și i-o restituie artistului, cu un gest mărînimos, teatral.

78. PERONUL DIN FAȚA CASEI BALȘ

Viscoleşte. În fața casei Balș, sania așteaptă, gata de plecare. Pe trepte, Liszt și Belloni își iau rămas bun de la gazde, apoi, în timp ce Belloni se urcă în sanie, artistul se duce spre Dafina, care s-a depărtat cîțiva pași și așteaptă, mișcată, în ninsoare. Îi ia mîinile și o privește lung, ca și cum ar vrea să-și întipărească chipul ei, pentru totdeauna, în mîinte.

LISZT: Adio, Dafina!

DAFINA (cu glas pierit): Adio, Franz.

Artistul se întoarce repede și se urcă în sanie, care pornește din loc. În clipa în care trece prin fața ei, Dafina îi face un semn cu mîna. Pe obraji i se preling două lacrimi. Buzele ei au rostit: „te iubesc!”, sau a fost numai o părere? Liszt privește îndărăt, s-o mai vadă o dată, dar imaginea ei se destramă într-un vîrtej de zăpadă. Pe fond sonor, răsună cîteva măsuri din poemul simfonic Vis de dragoste.

79. CÎMPIILE MOLDOVEI

Undeva, în răsărit, sania pianistului se depărtează, se pierde pe întinderile înzăpezite.

80. COSTIȘĂ LA MARGINE DE PĂDURE

Pe cîmpia albă (din prima secvență). Dafina, Nicu și Iordache călăresc, indreptîndu-se spre liziera pădurii.

Auzim vocea lui Bălcescu, în timp ce figura lui apare, scurt, în supraimpresiune:

„Cum? Această nație română, peste care au trecut atîtea valuri barbare, fără a o putea înghiți, care a scăpat nevătămată din grozăvia atîtor vrăjmași puternici și mai numeroși decît dînsa, să fie ursită să piară? Români nu pot pieri! Ei sînt cea mai veche nație din Europa, ce și-a păstrat neclintit naționalitatea ei și o existență politică! Românii nu vor pieri!”

Cei trei au ajuns în marginea pădurii, care se profilează, ca și la început, minunată, pe zăpadă. Iordache a luat-o la galop. În urma lui, Dafina și Nicu călăresc acum foarte aproape unul de altul, în timp ce o muzică generoasă le însoțește drumul printre copaci.

S f î r ș i t

Cu ce volume se va deschide sesiunea cărții în toamna aceasta? — se întreabă „Rampa”. Rebreanu s-a retras la munte, unde definitivează „Viața lui Horea” (titlu definitiv: „Crăișorul”); „Craii de Curtea-Veche” apare în volum; numai I. Minulescu a abandonat romanul și „s-a consacrat exclusiv teatrului modern” (?)

● Niculescu-Basu oferă vîlegiatuștilor din Călimănești un recital cu cele mai cunoscute arii din repertoriul său. Atenție, în „stațiunea noastră delicioasă” — cum o numește corespondentul — apreciatul artist va cînta și „aria calomniei”!

● La Parcul Oteteleşanu continuă seria de reprezentații cu Moritz al II-lea, „a cărui rețetă de succes rămîne mereu un miracol și o

problemă”. Directorul companiei, Sică Alexandrescu, își va aminti, peste ani, într-un savuros volum de memorii, că succesul s-a datorat exclu-

„Rampa”
acum
50 de ani
august 1928

siv talentelor excepționale ale lui Timică, Ghîbericon, Wauvrina, Anicuța Cirje, Marietta Deculescu... ● Glumă din „Rampa”: scriitorului Oscar Wilde, în agonie, i s-a dat un ultim medicament. Supus, scriitorul l-a înghițit și s-a prăbușit iarăși pe perne. Medicii au stăruit:

„Încearcă de-ți pune în activitate plămîni. Fluieră puțin!” Wilde i-a privit și a răspuns: „N-aș mai putea să fluier acum nici chiar o piesă de Scribe!” ● Decanul regizorilor români, Paul Gusty, va intra curînd în repetiții cu o comedie de succes a lui Goetz — Hocus-Pokus. Bătrînul meșter va fi, cu siguranță, la înălțimea știută. ● La Vălenii de Munte, universitatea populară a savantului N. Iorga este în plină activitate. Au loc festivaluri artistice în folosul așezămintelor universității. ● Nae Soreanu nu-și dezmințe firea jovială. În plină caniculă, el se pregătește pentru un turneu cu... Omul de zăpadă de A. de Herz!

I. N.